

HAPPY NEW YEAR

גיליון מס' 2495 י'א בטבת תשע"ח * 29 בדצמבר 2017

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@kfar-hanassi.org.il

לאחרונה קבלתי מסרים מעניינים במיוחד "**בשם הרבה חברים**":
 "נראה שהציבור, **בני ערובה** ל... לא משנה!!!" (לא משנה? - אז מה המסר?)
 וכן: "האם לא תהיה אפשרות לשלוח את דברי הכפר למייל של החברים **בצורה אוטומטית** כפי שהיה
 ב-65 השנים האחרונות?"

(ההדגשים שלי)

אז ככה: לי לא זכור שהיה אי פעם משהו **אוטומטי** בנושא "**דברי הכפר**". (אני טועה?).
 למי שלא יודע, אזכירכם, אני אישית דאגתי לשלוח את העיתון מדי שבוע במשך 16 (!! שנה.
 ובחשבון גס: 52x16 כלומר 832 משלוחים כאלה, בצורה ממש **לא** אוטומטית!
 וזאת, כולל בתקופה שהייתי בחו"ל למספר שבועות.

אבל ראשון ראשון חביב - לכל מי שמרגיש עצמו "**בן-ערובה**", אומר:
 - תודה על המחמאה, מעולם לא ידעתי שיש לי כוחות כאלה! - אבל בינינו - "**Get a life!!**"

ולכל שאר הקוראים: "**דברי הכפר**" ימשיך להישלח בדרך זו או אחרת, על אפה וחמתה של
 הטכנולוגיה, שאינה בוחלת באמצעים כדי לשבש משלוחים אלה!
 אני אישית אדאג למשלוח השבועי, אלא אם כן משהו מעוניין להחליף אותי...
 (וואו! רגע!! לאט...לאט!! לא כולם בבת אחת!!).

בנוסף נראה לי נכון הדבר, שכל אותם אתרים הקשורים לקיבוץ עצמו, שאני יצרתי ושהם בבעלותי
 כרגע, אסור שיהיו אצלי או אצל אדם פרטי כלשהו. ועל כן אני בדין ודברים עם מי שצריך, כדי לקדם
 הקמת אתר לארכיון הקיבוץ. אתר זה יכיל את האוצר שהכין עבורנו, **יצחק עדר ז"ל** ושאותו משמרת
רחל גינת בקנאות.

האתר ינגיש את אותו אוצר ארכיוני, לציבור כולו, אגב, כולל ל-"**בני הערובה**".
 במידה ויתעכב הדבר מסיבות כלכליות או כל סיבה אחרת, יישמרו האתרים במחשב האישי שלי, עד
 שנוכל להקים אתר כזה. מדובר בכתבות, תמונות וקטעי וידאו "מכל דבר שזז" בכפר הנשיא. הם כולם
 אתרים שבניתי במשך כ-30+ שנים, ויישארו ברשותי עד הקמת אותו אתר שאני מכוון אליו.

ולבסוף - לכל מי שמעוניין לדעת את **האמת המשעממת**, במקום את **הרכילות המרתקת**, בכל הקשור
 לפעילותי החברתית, קיימת דרך לא רעה להגיע לכך -
 ניתן פשוט לפנות אלי בצורה הבאה: "**אני מעוניין לדבר אתך בנושא...**".
 רצוי מאד לתרגל בבית, במיוחד אלה שלא משתמשים בצורת תקשורת זו.

תגובתי הראשונית תהייה, כמובן, התפרצות של זעם נוראי והתעללות פיזית קשה.
 אם תשרדו את זה, נוכל לשוחח בניחותא על הנושא המבוקש. 😊

כל זאת עקב כך שאיני שומע טוב לאחרונה, בעיקר את מה שנאמר מאחורי גבי.

מה לעשות?

אני מדבר מלפנים.... מאחור אני רק "**מפריח יונים**".

פירורים קרירים

אין, אין על הנוף הזה של החרמון המושלג, עם כמה עגורים שמפלסים דרך בשמיים כחולים, ובדשא עולה ופורחת כלנית בצבע עז. לרגע גם היה כאן גשם והרווה מעט את הלב הפֶּמֶק לעוד. כמה מוזר לראות שלג על החרמון לצד רמת גולן צהובה, שעדיין לא עלה בה הירק. אינשאללה בקרוב.

אז כמה דברים שקרו או שיקרו, שהגיעו אליי בימים האחרונים.

לא רק העגורים מגיעים אלינו, יש גם אורחים: מהולנד מגיעים אלינו רִיק, אבא של מוריה אלמן, עם זוגתו ארי והאח הצעיר הטרי של מוריה, בן 10 חודשים, סמואל. ומאנגליה, אורה נמלי כאן שוב הולכת בשבילים. ברוכים המבקרים ושהות מהנה.

ואורחת פחות נחמדה היא השפעת, שמבקרת כאן בגדול... אנו חשנו אותה באופן אישי, ובכל מקום שנפנה אנו שומעים על אלו שהוכרעו למספר ימים, ומבלים אותם מתחת לשמיכות, עם התה והויטמינים וכל אחד עם דרכי ההתמודדות שלו, מג'ינג'ר ועד אנרגיות, מטלויזיה ועד אדוויל.. אז בריאות שלמה והחלמה מהירה לכולם.

יזמות תרבות מקומיות קורות כאן.

ביוזמתם של שני אבות צעירים, נפתח הפאב אחת לשבועיים בימי חמישי אחרי הצהריים, בעיקר לטובת ילדי הקיבוץ והוריהם, וכמובן שכולם מוזמנים. יש מוסיקה נעימה, יש ארוחת פויקה במחיר סימלי, יש אש באח ובירה ביד, יש ילדים מתרוצצים ומבוגרים משוחחים, וממש נעים. ימי חמישי עם הילדים בפאב – כי חינוך טוב מתחיל בגיל צעיר!

וביום שישי, אחרי ארוחת pot-luck במועדון, אנחנו נשארים לפעמים לראות סרטים קלאסיים יותר או פחות, שוב יוזמה של שני אבות, אחרים. בפעם האחרונה נשארו מעטים (אך איכותיים) וצפינו בסרט פיטר פן הקלאסי משנות החמישים. היה שווה.

וביום שבת הקרוב אחה"צ מתוכננת הופעה בפאב של הזמרת שירי גולן, ביוזמתה של אם צעירה, ראו פירסום בעלון, נראה מבטיח ביותר.

גם המכיניסטים יוזמים והזמינו את המשפחות המאמצות לטיול לאבן התותח בשבת הקרובה, במהלכה הובטחה לנו גם פעילות דילמה אותנטית מכיניסטית ובמקביל פעילות מהנה לילדים, כך שנוכל להיזכר שיש גם דילמות מעבר ל"מה נכין לארוחת ערב", "לאיזה חוג לרשום את הילדים" ושאר הדילמות הקשות והתדירות שמביאה איתה ההורות (באחת מארוחות הערב אמר לנו המאומץ – וואו, כל חמש דקות יש לכם חתיכת דילמה חינוכית!).

ואם כבר מדברים על המכינה, בחנוכה בילו החניכים בטיול בדרום, בו נפגשו עם תושבי הפזורה הבדואית וחוו גם את מצפה רמון, המכתש ומקומות נוספים, ובשבוע האחרון הם מבליים בחפירות ארכיאולוגיות שמתבצעות - תודו שלא ידעתם – כאן בצחר! האתר מתוארך לתקופת הברזל, ועד כה (נכון ליום ראשון) נמצאו מספר חרסים, כמה חתיכות ברזל לא מתוארכות וגולגולת של פרה.

עד כאן להפעם,

שבת שלום, והנאה מהימים המתארכים.

מיכל אשחר

גם אני גם אני **לה חה חהרהרה**

שושנה שרקי

פצ'מות ב"לב הקיבוץ" / רחלי ומעין

חג חנוכה חלף עבר לו ואני יכולה סופסוף לנשום לרווחה. בעיקר בגלל שעברנו את הפנינג היצירה בשלום. זוהי פעילות שיש בה הרבה אש ודונג חם. ואני לא יכולה להיות בכל מקום בלב הקיבוץ ולשמור ולראות שהקפידו לאסוף את השיער כדי שלא יעלה בלהבות. ודרך אגב לידיעה כללית שיער מתלקח ועולה באש תוך שניות. ואז לראות שהדונג החם לא נשפך לאיזה ילד על הגוף שם בפינה.

הפעילות בערב יצירה, היא פעילות שממש מחייבת את ההורים להיות עם ילדיהם. גם כדי ליצור איתם ולבלות ביחד זמן של יצירה, וגם כדי לשמור עליהם מכל רע.

לפעמים קורה שאני רואה ילד בן שלוש, בא לבד להכין נר בדונג רותח, ואני שואלת את עצמי להתערב או לא, מה עלי לעשות במקרה כזה? ואני יודעת שישנם הורים שלא רוצים שאתערב. אבל לרוב חוש האחריות שלי גובר, ואני מבקשת מהילד לקרוא לאבא או לאמא. ובהמשך כשאני רואה כמה הם נהנים ליצור ביחד נרות מדונג, אני מבינה שצדקתי בכך שהתערבתי בנושא.

בנוסף על כך, מניסיון רב שנים ובקשות מצד חברים מבוגרים יותר לאפשר גם להם לקחת חלק בערבי היצירה, אני קונה חומרי יצירה שמיועדים למבוגרים. כמובן שהיצירה המיועדת למבוגרים, מושכת מאוד גם ילדים שהחומרים האלה ממש אינם מותאמים להם וליכולות שלהם. וכבר קרה שהתווכחתי עם אמא שהתעקשה ליצור ביחד עם הילד/ה שלה בשולחן המיועד למבוגרים, ולא הייתה מוכנה לוותר. ונוצר מצב שבו כאשר הגיעו מבוגרים כבר לא היה להם מקום והם הסתלקו, והלב נחמץ. אני מאוד רוצה ליצור אווירה שבה גם אנשים מבוגרים יותר, ירגישו מוזמנים ושייכים, ואירועים כאלה מקשים על כך.

ויש גם את אותם ילדים, נהדרים באמת, המטפטים עם נר, ומייצרים פעילות נהדרת אבל גם מסוכנת מאוד. ואז גם מחליטים שהגיע הזמן להבעיר מדורה קטנה מנרות. והקטנים רואים ומחקים אותם. ואיפה ההורים?

אז כן, כל זה בא להסביר מדוע כאשר ערב כזה נגמר ועובר בשלום אני נושמת לרווחה. ולא משום מקום אחר.

ועוד התלבטות קטנה לחלוק איתכם. בכל חג חוזרת ועולה השאלה מה עדיף: האם צריך שיהיו תורנים שאוספים לאורך כל הערב את הכוסות, הצלחות, המפיות והאוכל אל תוך האשפה. או שכל אחד ואחת שמסיים לאכול יזרוק לאשפה בעצמו. וינגב במידה ונשפך לו משהו. וירים בעצמו במידה ונופל לו משהו על הרצפה.

באופן כללי אני מרגישה שצריך להמעיט בתורניות. ושאפשר ומותר לבקש מכל אחד ואחת, וגם מהילדים, לנקות ולאסוף כאשר מסיימים פעילות, ואו לפני שהולכים. כך יהיה לנו גם נעים וגם נקי. ונחוש חמימות ביתית ולא יהיה לנו מצפון מיוסר על כך שהלכתי ומישהו אחר ינקה אחרי במקומי.

אשמח לגלות שבמסיבות הבאות עלינו לטובה יחול שינוי בעניין. ולא בגלל שאני באה ממקום של לכעוס ולתת בראש, אלא משום שלפעמים חשוב להציף את הנושא ולדבר עליו. ומי שירצה להצטרף לדיון שפתחתי כאן על הנושא של תורנות או אחריות אישית באירועים קהילתיים, אשמח מאוד לשמוע את דעתו.

חשוב לי מאוד להגיד שממש נהניתי מהמסיבה. כי בשבילי לראות את כל הקהילה כשהיא נמצאת מעגלים מעגלים של אנשים מכל הגילים והצבעים, יושבים ויוצרים ומשוחחים ומעבירים את הזמן בשמחה ובכיף. לראות את היחד הזה ממש מחמם לי את הלב. ולמען זה אני מוכנה להמשיך ולהמשיך עוד ועוד, ולעשות הכל בהתנדבות.

ותודות מכל הלב: למוטי בן אדיבה שהכין לנו את הספינג'. לגבי טנא שטיגנה לנו פנקייק, ולטל הלפר שטיגן לנו סופגניות. ואם שכחתי מישהו אז סליחה ומחילה.

ממני מעין

ומה קורה בלב הקיבוץ בשבוע הבא: נאכל ארוחת ערב ביום שני ה-1 בינואר וביום רביעי ה-3 בינואר. פרטים נוספים יגיעו אליכם דרך "מקומי".

להתראות בלב הקיבוץ רחלי ומעין

אנו מחדשים מסורת של יצחק עדר, שפירסם בעבר ב"דברי" אירועים שקרו בכפרנו הקטן בחודש השוטף, לאורך ההיסטוריה. הטור החודשי נקרא:

הי ציונני הדרך

והפעם – מה קרה בחודש **דצמבר**.

1946 – ראשוני החברים, ממעפילי ה"יגור", משתחררים מהמאסר בקפריסין ומגיעים לכפר בלום.

1951 – 16 ילדי מעברות שנפגעו משיטפונות החורף, מגיעים לכפר הנשיא לתקופה קצרה (מבצע "קורת גג").

1955 – האסיפה הכללית מחליטה על אופן השימוש בכספי ה"שילומים" שחברים יקבלו מגרמניה.

1961 – לול מספר 8 עולה באש ("ברודר" לא תקין).

1965 – החלטה על "קוורום" (מספר מינימלי חוקי) לניהול האספות: לפחות 30 חברים נוכחים, לאחר המתנה של 15 דקות.

1971 – צריף שוודי ז' נשרף כליל, לאחר שתנור נפט שנפל גרם לשריפה.

1976 – הופעת "כל סוטה" מס' 1. (בעריכת דני נמלי).

1982 – טלפון ציבורי ראשון במשק, ליד המזכירות הטכנית.

1985 – הפסקת הנוהג של קבלת שבת משותפת בחדר האוכל.

1990 – מתחברים לרשת השידורים בכבלים.

1996 – חידוש מסורת קבלת השבת (תרצה בן דוד).

2000 – סגירת משק הילדים (לימים נפתח מחדש ע"י מיכי קורן).

מועדון המתנדבים נהרס כליל עקב שריפה.

2002 – בניית מלתחות ומקלחות בבריכת השחיה.

2003 - המועצה האזורית גליל עליון מעניקה תואר "יקיר הגליל" לחברנו

ישראל אבידור, על פועלו במסגרת "בית ראשון במולדת" ו"נעל"ה"

(נוער עולה לפני ההורים).

- 2005 – אירוח כפרי, צמצום הפעילות ל-20 דירות בלבד.
- 2006 - הפסקת הנוהל של נהג תורן (on call) לנסיעות קטנות באיזור (ראש פינה וחצור הגלילית).
- 2008 - חורשת שכנים: נטיעות במסגרת פרויקטים של חגיגות 60 לקיבוץ, במסגרת "שכנות טובה" בין טובא-זנגריה לכפר הנשיא, בצומת הכניסה לכפר, מול "תל רומאן" ובית הקברות "חירבת מונטאר".
- 2009 - הגן הארכיאולוגי מועבר ממקומו מזרחה למשק ילדים, לדשא המרכזי בין אולם דדו לברכת השחיה, עקב חבלות למוצגים.
- כפר הנשיא זוכה בחמישה כוכבים מ"ארץ ישראל יפה", עבור הקפדה על איכות הסביבה, מיחזור וקומפוסט.
- 2010 - כתוצאה מסערת הגשמים, נשברו ענפים רבים ומספר עצים נפלו: עץ גדול נפל ליד השער של הפארק, ברוש גבוה נפל בפינה הצפונית של "אולם דדו", ועוד.
- 2012 - שיוך דירות: בתי האב חתמו על הסכם עם הקבוץ, במטרה להימנע מהרעת תנאי התשלום למנהל מקרקעי ישראל עבור שטח הבית, כל עוד לא הוחלט על הגדרת כ.ה כאזור עדיפות ב'.
- 2013 – שינוי המבנה האירגוני: נבחר מנהל קהילה, שיהיה כפוף למנכ"ל. נערך שאלון לקבלת משותף על שביעות הרצון של החברים מענפי השירות.
- 2017 – חינוך בלתי פורמלי, איחוד התלתונים (א'-ג', ד'-ו') וחלוקה לדואונים (א'+ב' / ג'+ד' / ה'+ו').

ברכת שנה אירחית טובה ואוֹצֵלֶחַת לְכֻלָּנוּ!

רחל גינת

ארכיון ומרכז מידע, כפר הנשיא

הצבע הירוק

הצבע הירוק ע"פ האינדיאנים מאפיין כוח רצון צמיחה גדילה והתחדשות. הוא משול לזרע קטן שטמון באדמה וזקוק לכל כוח הרצון שלו בכדי לצמוח ולפרוץ החוצה ולהפוך לעץ גדול וחזק.

אנשים שצבע ירוק הוא צבע המהות שלהם (ניתן לגלות ע"י אבחון) נוטים להיות חזקים ועקשנים מאוד. יש להם יכולת להתפתח ולצמוח ויעשו זאת בדרך הייחודית שלהם. ייעודם היא לעזור לאנשים אחרים לצמוח.

מבחינה רוחנית, צבע ירוק משרה הרמוניה, שלוה ושקט. הוא מקושר לצ'אקרת הלב וגורם לאיזון הגוף, ליצירת חיים. ירוק יוצר מרחב תקשורת ואמון. הוא צבע הטבע והסביבה, הוא סמל לבריאות, נעורים, פריון, התחדשות, מזל וכסף. הירוק מסמל שגשוג, חיוניות ופוריות. ומועיל בכל מצבי הריפוי.

מבחינה פסיכולוגית, הירוק מתייחס לאיזון והרמוניה של הנפש, של הגוף והרגשות. מסייע בקבלת החלטות ועוזר לנו לראות את כל הצדדים בצורה ברורה.

מבחינה פיזיולוגית, הירוק מאזן רגשות, ויוצר תחושה של רוגע, חמלה, טוב לב ואהדה

באופן טבעי אנשים נמשכים לצבעי הטבע הירוקים, היציאה לטבע למרחבים ירוקים פותחת את הנשימה וגורמת לתחושת רוגע שלוה והחלמה ומסייע להגיע לאיזון פיזי ונפשי. ככל שהצבע הירוק יהיה טבעי יותר כמו אוכל או אבנים ההשפעה תהיה חזקה וגדולה יותר. לצבע הבהיר השפעה פחותה.

ניתן להשתמש באבנים טבעיות שעברו חיטוי וניקוי אנרגטי לריפוי. הג'ייד הירוקה היא אבן שעוזרת בבעיות פוריות ובקשיים רגשיים. גם האוונטורין מאזנת ומרגיעה. והאקווה מרין טובה לתקשור. המלכית – מחזקת מאוד. כדי שתהיה השפעה יש להניח את האבן צמוד לגוף מינימום שבוע.

מזונות ירוקים – אלופים בחידוש וניקיון הגוף ומאוד מומלצים הם עשירים במרכיבים חיוניים ומקטינים את הסיכון לחלות במחלות לב וסרטן, הם מסייעים לירידה במשקל, ומצטיינים גם בשיקום תאי הכבד, ניטרול וסילוק רעלים מהגוף.

שימוש יתר בצבע ירוק יכול להוביל לרגשות של קנאה, חמדנות ואנוכיות.

יש להימנע מללכת עם צבע ירוק כשיש גידולים סרטניים כי הוא מעודד צמיחה

הפ'נה הפריאה

מיכל יודאיקין נטורופתית

אנטיביוטיקה-זאת לא מילה גסה

אמנם הגשם לא הגיע אבל המחלות בהחלט כן. מצאתי את עצמי בשבועיים האחרונים מטפלת בכל בני ביתי ושולפת מהמדפים והצנצנות כל מה שיכול להרגיע, לרפא, לחזק, לעודד...

אז רוצה היום לכתוב לכם על האורגנו שנלחם בחיידקים ובוירוסים, לפעמים טוב הרבה יותר מכל אנטיביוטיקה שאנו מכירים, בלי ליצור נזק לגוף, או כמו שאני קוראת לו-'האנטיביוטיקה של הטבע'

האורגנו, שנקרא גם מיורן (Marjoran) או מנטה ההרים, הוא צמח ממשפחת המנטה והנענע. יש יותר מ-20 זנים של אורגנו. באורגנו יש ויטמינים ומינרלים רבים יחד עם פיטוכימיקלים אחרים, שמקנים לו את התכונות הנפלאות שלו.

האורגנו הוא אנטיביוטיקה ויראלי, ז"א שהוא מצויין נגד חיידקים ווירוסים.

לכן, אם אתם רוצים לחזק את מערכת החיסון שלכם החורף, ולהמנע מהתקרריות, נזלת, ליחה, שיעול וכד', הכניסו לתזונה שלכם עלי אורגנו טריים.

איך לבחור ואיך לקנות אורגנו?

בחרו אורגנו טרי שהצבע שלו ירוק בוהק, ושאינו נבול. ההמלצה החמה שלי – קנו עציץ אורגנו טרי וגדלו אותו בבית. כך יהיה לכם אורגנו טרי כל הזמן ותוכלו להשתמש בו בכל מאכל.

איך להשתמש באורגנו?

- ניתן לקצוץ את האורגנו או להשתמש בעלים השלמים במגוון מאכלים.
- האורגנו מצויין ונותן טעם לרטבים, סלטים, לחמים, מרינדה לירקות, שעועית וקטניות אחרות, עופות ודגים.

- את האורגנו משלימים השום, טימין, פטרוזיליה ושמן זית, כך שמומלץ לערבב בניהם.

מהיום, ולמשך כל החורף, כל פעם שאתם מכינים מרק, רוטב, סלט או כל מאכל אחר, הכניסו לתוכו גם אורגנו טרי.

שימוש בשמן אורגנו

לפעמים כאשר כבר חולים וצריך משהו מרוכז יותר, ממליצה לכם לקנות שמן ארומטי טהור של אורגנו (ניתן למצוא בחנויות הטבע) כדי שיהיה בבית, ואז ניתן להשתמש בו במגוון אפשרויות:

תמיד תמהלו אותו כי הוא ממש ממש חזק. טפטפו 2-3 טיפות משמן האורגנו לתוך 1 כפית של שמן זית. ואז עם התמהיל הזה ניתן להשתמש במגוון דרכים:

- אפשר לטפטף על מפית ולשאוף אותו.
- אפשר לשפוך אותו לתוך קערה עם מים רותחים ופשוט לשאוף את האדים לפתיחה של כל הסינוסים.
- וכמובן לבליעה .

השימוש באורגנו יכול לטפל בהרבה מצבים-

טיפול בצינון, הקלה על גודש באף, טיפול בנגיף השפעת, הקלה על כאבי מחזור, חיסול טפילי מעיים, שיפור בריאות הלב, הקלה על אסטמה, גירוי תיאבון, דלקת גרון, כיב קיבה, קלקול קיבה והרעלת קיבה, צהבת, קנדידה, אקנה וזיהומי עור.

ממרח אורגנו

מצרכים:

1/2 חבילה של אורגנו טרי אורגני

300 גרם טופו אורגני, מפולי סויה שלא הונדסו גנטית

1 שן שום

1/2 כפית מלח הימלאיה

1/2 כפית סומק

100 מ"ל שמן זית כתית מעולה, כבישה קרה

הכנה:

שמים בבלנדר את כל המרכיבים וטוחנים עד לקבלת מרקם אחיד וזהו הממרח מוכן.

- אורגנו בעל אנטיאוקסידנטים, ברזל, סידן, ויטמיני B6, A, C, E ומגנזיום ונחשב לצמח עם פעילות אנטי דלקתית ונוגדת זיהום.
- סויה עשיר בחלבון ובסידן.

בתאבון ובריאות. מיכל

ריקה כמה מכוער אתה? / דודו

מעת לעת אני צולל בים אגדות חז"ל ומעלה ממעמקיו פנינים ואלמוגים לרוב. חז"ל היו אנשים פשוטים לכאורה אך מתברר שהיה להם מלבד היכולת לספר סיפור מיניאטורי המעביר כל כך הרבה בכל כך מעט מילים, גם ידע עמוק בנפש האדם והבנה רחבה בהתנהגות אנושית. אחת האגדות האהובות עלי ביותר היא זו שעוסקת בשאלה האם הלימוד שייך לבית המדרש בלבד, או שבעצם הלימוד האמיתי הוא במפגש עם הזולת מחוצה לו. להלן אגדה תלמודית מתוך אבות דר' נתן (נוסחא א, מא)

מעשה ברבי שמעון בן אלעזר שבא ממגדל גדר מבית רבו, והיה רוכב על החמור, ומטייל על שפת הים והיה שמח שלמד תורה הרבה.

(ר' שמעון יוצא מבית רבו אחרי שלמד שם הרבה תורה וכעת הוא רוכב על החמור ומרגיש נפלא כל כך מהתורה שלמד אצל רבו בבית המדרש עד שהעולם נראה לו יפה ומושלם).

ראה אדם אחד שהיה מכוער ביותר.

(לפתע הופיע מולו בדרך בן אדם מכוער. המכוער מקלקל לו את תחושת האופוריה ואת השלמות והיופי של העולם בעצם כיעורו).

אמר לו: ריקה כמה מכוער אתה? שמא כל בני עירך מכוערים כמותך.

[ר' שמעון כל כך מתרגז מהופעתו עד שהדבר גורם לו להעליב את המכוער ולומר לו שלא רק שהוא מכוער (מבחוץ) הוא גם ריקני (מבפנים). זאת אומרת שהתוכן שלו מכוער כמו החיצוניות שלו. ואז הוא מוסיף וחוטא בחטא ההכללה, ואומר "שמא כל בני עירך מכוערים כמוך"].

אמר לו: מה אעשה? לך לאומן שעשאני ואמור לו כמה מכוער כלי זה שעשית.

(המכוער מוכיח עכשיו שהוא לא סתם אחד, אלא, כנראה, תלמיד חכם. ואפילו מאוד. ותשובתו מעמידה בפני ר' שמעון אתגר דתי פילוסופי. "לך אמור לאמן שעשני" - כלומר לך תאמר לאלוהים, "כמה מכוער כלי זה" - כלומר המכוער - "שעשית". על ידי כך הוא מזכיר לר')

שמעון שהאדם ניברא בצלם אלוהים. כל אדם. כלומר לא רק ר' שמעון אלא גם המכוער. כלומר ר' שמעון אמר בעצם שאלוהים מכוער, כי המכוער הרי נברא בצלמו).
כיון שידע רבי שמעון שחטא, ירד מן החמור והיה משתטח לפניו, אמר לו: נענית לך מחול לי.

(ר' שמעון שמבין שחטא בחטא היוהרה, יורד מן החמור ומשתטח. עכשיו תשימו לב איזה גאונות של סיפור. אם עד עכשיו ההפרש ביניהם היה שר' שמעון גבוה יותר- כלומר רוכב על החמור, עכשיו הבדלי הגובה התהפכו. המכוער עומד ור' שמעון שלפני שניה הרגיש אחד עם היקום, נמצא מתחתיו לרגליו. ובואו ונודה על האמת, למרות שאנחנו מזדהים עכשיו עם המכוער, הרי שאם נשאל באמת את עצמנו אם מי אנחנו מזהים את עצמנו, הרי שאנחנו בעצם עושים יום יום ושעה שעה את מה שר' שמעון עשה למכוער, ושופטים בני אדם לפי מראם החיצוני, או לפי צבעם, או לפי גובהם, או לפי עובייהם).

אמר לו: איני מוחל לך עד שתאמר לאומן שעשאתי כמה מכוער כלי זה שעשית.

(עכשיו כבר יש לנו כאן דילמה חינוכית. אם המכוער סולח עכשיו לר' שמעון, העניין ביניהם נסגר בלי שר' שמעון יתמודד באמת עם חטא ההכללה. כדי שזה יקרה המכוער חייב להעמיד אותו מול אנשי עירו (של ר' שמעון, שהוא רבם) כדי שר' שמעון יאזן את ההכללה שעשה על אנשי עירו של המכוער).

רץ אחריו שלושה מילין.

(מהתיאור ניתן להבין שעכשיו הם התחלפו במקומות, המכוער רוכב על החמור ור' שמעון רץ אחריו ומתחנן לסליחתו).

יצאו אנשי העיר לקראתו.

(אנשי עירו של ר' שמעון יוצאים לקראתו כדי לברכו)

אמרו לו: שלום עליך רבי. אמר להם: למי אתם קוראים רבי?

(בני העיר מברכים את ר' שמעון- "שלום לך רבי". המכוער מפקפק ברבנותו של ר' שמעון ומטיל בו ספק).

אמרו: למי שמטייל אחריו. אמר להם: אם רבי זה אל ירבו כמותו בישראל.

(שימו לב, המכוער עושה עכשיו מעשה הפוך למעשה ההכללה של ר' שמעון. בניגוד לר' שמעון שמכליל הוא מצמצם - "אם ר' זה אל ירבו כמותו בישראל").

אמרו לו: חס ושלום מה עשה לך? אמר להם: כך וכך עשה לי. (עיין ערך שייקה אופיר ודן בן אמוץ: "ככה וככה וככה...") אמרו לו: אף על פי כן מחול לו.

(זהו רגע השיא של השיעור מבחינת המכוער, ר' שמעון המושפל נמצא במצב שאנשי עירו מבקשים רחמים עליו, על מנהיג הקהילה שלהם).

אמר להם: הריני מוחל לו ובלבד שלא יהא רגיל לעשות כן.

(המכוער סולח לר' שמעון בתנאי שלא יהפוך את ההכללה והפגיעה בזולת להרגל- כלומר, מאחר והוא מנהיג הרי שהדוגמה האישית שהוא נותן תמיד עלולה להפוך גם לנורמה חברתית).

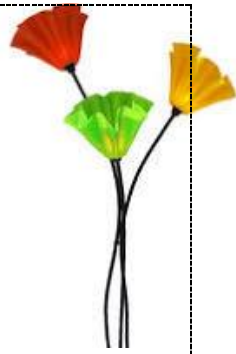
אותו היום נכנס רבי שמעון לבית המדרש הגדול שלו ודרש: לעולם יהא אדם רך כקנה ולא יהא קשה כארז. מכאן אמרו יהא אדם רך כקנה ואל יהא קשה כארז

(זהו סוף השיעור מבחינת ר' שמעון. ר' שמעון שהתחיל את השיעור בבית המדרש במגדל מסיים אותו בבית המדרש הגדול שבטבריה. ומשם המסקנה שלו נכנסת היישר לפרקי אבות.

אבל חשוב מאוד לשים לב לכך שחז"ל בעצם מלמדים אותנו שהשיעור האמיתי מתקיים תמיד במפגש עם הזולת ולא במפגש עם הטקסט הלימודי. שהלימוד האמיתי מתרחש בתוך החיים ולא בין כתלי בית המדרש. ומי שמפר את האיזון, מי שפוגע בשלמותו של העולם הוא דווקא ר' שמעון שחושב שיופיו של טקסט עולה על יופיו של המפגש עם הזולת האנושי. זהו גם השיעור שקיבלנו אנחנו יחד עם ר' שמעון. שיעור שאומר כל כך הרבה בכל כך מעט שורות. אין על חז"ל.)

מעוניינים להתקבל לחברות בקיבוץ

משפחת ברגר

אנו משפחת ברגר – ענבר ואנדרי.

ענבר, בת משק, בת של מרים וברוך כהן, חזרה לקיבוץ לאחר עשר שנים במרכז.

אנדרי עלה בילדותו עם משפחתו מאוקראינה וגדל במרכז הארץ.

לענבר תואר ראשון בניהול ותקשורת. עובדת במשרד תיירות ואירועים של חוות בת-יער שבעמוקה.

אנדרי בעל תואר שני בהנדסת חשמל ואלקטרוניקה. מרצה במכללת כנרת ובעל עסק עצמאי של ביצוע פרויקטים.

הכרנו במרכז ועברנו לקיבוץ לפני כשנתיים. אנו מאוד אוהבים את הצפון ואת הקיבוץ בפרט ומצפים להמשיך פה את חיינו ולהשתלב בחיי הקהילה הייחודיים בקיבוץ.

משפחת שמואלי

לפני כ- 8 שנים הכרנו במהלך לימודינו במכללת תל-חי. שנינו לא מאזור הצפון. **צח** גדל בהוד השרון, **ואפרת** נולדה בישוב אפרת והיום משפחתה גרה במושב טירת יהודה.

במהלך הלימודים התאבנו בצפון, והחלטנו להישאר ולגור כאן. צח התחיל לעבוד במכונה כמדריך במעין ברוך, ולאחר כשנה עבר לעבוד במכונה בכפר הנשיא, וכך הגענו לקיבוץ.

מהרגע הראשון התאהבנו בקהילה ובקיבוץ, וישר הרגשנו בבית. אפרת כיום לומדת לתואר שני עבודה סוציאלית במכללת תל-חי. צח המשיך לעבוד במכונה במקביל סיים תואר שני בחינוך בחיפה, והיום הוא מנהל את השלוחה במעין ברוך.

לפני כשלוש שנים נולד **נווה**, שהכניס הרבה אור למשפחה שלנו, ולפני חצי שנה הגיחה לעולם **אורי** הקטנה.

משפחת צייכנר פוקס

שלום לקהילת כפר הנשיא היקרה,

אני קרני פוקס, נולדתי וגדלתי בקיבוץ, בת לדודי ורחלי. אני עובדת כאחראית התכנון בוועדה לתכנון ובנייה במועצה האזורית גליל עליון.

אמא לאימרי בן ה-7 החמוד שלומד בכיתה ב' ולאיתן בן ה-4.5 השובב שבגן רימון. מאז שחזרתי לקיבוץ לפני 4 שנים אני לוקחת חלק פעיל במגוון תחומים בקיבוץ. אני מייעצת לוועדת התכנון, מתנדבת בחגים השונים ובפעילות השוטפת בלב הקיבוץ ואפילו מצילה בבריקה בקיץ בעת הצורך.

אנחנו מאוד אוהבים את החיים בכפר הנשיא ונשמח להמשיך לקחת חלק פעיל בהם.

משפחת צייכנר פוקס

שלום לקהילת כפר הנשיא היקרה,

אני קובי צייכנר, אבא לאימרי בן ה-7 החמוד שלומד בכיתה ב' ולאיתן בן ה-4.5 השובב שבגן רימון. אני עובד כרופא שיניים ואורטודנט. הגעתי לקיבוץ לפני כ-4 שנים בעקבות קרני פוקס והילדים. ובימים ובחגים שאני לא עובד (ויש הרבה כאלו), אני מאד מעריך ונהנה מחיי הקהילה של הקיבוץ ורוצה להמשיך לתרום להם.

משפחת דניאל כץ

שלום לכל המתעניינים

אנחנו פטרה דניאל ועודד כץ

מתגוררים בכפר הנשיא ב 5 שנים האחרונות
(דניאל רק 3...ועודד בן משק)

שנינו באים מתחום החינוך וחינוך מיוחד כיום פטרה מתעסקת בחינוך
גיל רך ועודד בבנייה בעץ.

מחכים לשלום עולמי וכו'

סדרת הופעות החורף בפאב ממושיכה!

בשבת הקרובה תופיע אצלנו שירי גולן, זמרת יוצרת וגיטריסטית במופע מוזיקלי מרגש שמשלב נוסטלגי וחדש, מוכר ומקורי: שירי פולק-פופ אמריקאי (פיטר פול ומרי, פיט סיגר, אלה פיצ'ג'רלד), מוסיקה קלה בעברית (יהודית רביץ, יעל לוי), קלאסיקה ישראלית של אסתר עופרים וגם מוזיקה מקורית.

הפאב ייפתח בשעה 15:30

ההופעה תתחיל בשעה 16:00

תשלום **במזומן** בסיום ההופעה, כל אחד כפי יכולתו

מתאים לכל הגילאים וכולם מוזמנים

מכירת אלכוהול מגיל 18 בלבד

העישון יוגבל לאיזור מסויים לטובת ציבור הלא-מעשנים

מומלץ בחום!

הפקה: רוני וגנר, גיא וגנר, עידית פורסטר

מוזיקה בשבת אה"צ - פאב כ"ה
שירי גולן – שירים מקוריים ומוכרים

30.12
15:30

דוכני מזון קל
לכל הגילאים

שבת 30.12, פתיחת הפאב 15:30, תחילת הופעה 16:00
 תשלום במזומן בסיום ההופעה, כל אחד כפי יכולתו
 * מכירת אלכוהול לגילאי 18 ומעלה *

הופעות נוספות בשבועות הבאים...

לפרטים: מאור ראוביטוב / רוני וגנר

מהעורכת / שושנה שרקי

עוד גיליון נהדר, יש לנו השבוע, תענוג צרוף.

חברים כותבים חברים עונים, מתייחסים.

מאמרים וכתבות שמעשירים אותנו; בנושאי בריאות, טבע, אימון אישי, והרחבת הידע בנושאים מגוונים.

אילת כותבת: הפעם בנושא משמעות הצבעים והשפעתם על חיינו.

מיכל נותנת לנו דרך להבריא ולהימנע ממחלת החורף, מספרת לנו על האנטיביוטיקה של הטבע.

דודו מביא לנו אגדה תלמודית מאגדות חז"ל עם מוסר השכל חשוב.

מעין מסכמת ערב פעילות של חנוכה ב'לב הקיבוץ', מביאה היבט אישי והסקת מסקנות שחשוב לשמוע ולהפנים.

חוגגים אתר חדש לפעוטים: 'עץ מוצצים' יונצח בשבוע הקרוב בפארק.

רחל מחדשת את 'ציוניוני הדרך' טור חודשי של אירועים, מסורת ותיקה מימי יצחק עדר - אב הארכיון של כפר הנשיא.

ב - 15 לדצמבר חגגנו מבלי שים לב, יום הולדת לשעון המיתולוגי שלנו, שנמצא ב"המפגש". שיפי נותנת לו את הפוש היומיומי שימשיך לפעום. פעם ראיתי את יואב עדר מחזיר אותו מהשען, חייכתי לשמיים ולבי רחב. מזל טוב לנו ולשעון שעדיין פועם ליבו, והוא עדיין צועד עימנו עם העיתים החולפות. אולי יום אחד יחזור השעון למקומו הקבוע בחדר האוכל של פעם.. אל 'לב הקיבוץ'.

רכש אותו עבור הקיבוץ, יצחק עדר, (יד שניה) בתאריך 15/12 בשנת 1952.

קריאה מהנה (:

